

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Városi Bíróság a személyesen eljáró **felperes neve** (,. szám alatti lakos) felperesnek - a (szám alatti székhelyű) ügyvéd által képviselt alperes neve (. szám alatti székhelyű) alperes ellen megbízási díjtarozás iránt indított perében meghozta az alábbi

ÍTÉLETET:

A bíróság a felperes keresetét ***e l u t a s í t j a*** .

Az ítélet ellen a közléstől számított 15 napon belül a Bírósághoz címzett, de a Városi Bírósághoz 3 példányban benyújtható fellebbezésnek van helye.

A felek a fellebbezési határidő lejárta előtt előterjesztett közös kérelmükben a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálását kérhetik. A másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, ha a fellebbezés csak a kamatfizetésre, a perköltség viselésére, vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték, vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik, ha csak az előzetes végrehajthatósággal, a teljesítési határidővel, vagy a részletfizetés engedélyezésével kapcsolatos, ha csak az ítélet indokolása ellen irányul. Ezekben az esetekben a fellebbező fél a fellebbezésében tárgyalás tartását kérheti.

INDOKOLÁS:

A bíróság a felperes személyes előadása, a mellékelten csatolt fizetési felszólítások, a -án 2006. június 15. napján kelt megbízási szerződés, a -án 2003. november 19. napján kelt megbízási szerződés módosítás, valamint a -án 2007. április 4. napján kelt megbízási jogviszony közös megállapodással történő megszüntetéséről megállapodás, továbbá a Bíróság 4.Gf.40.187/2008/5. és a i Városi Bíróság 8.G.21.343/2007/13.sorszámú ítélete, a i Városi Bíróság 5.P.20616/2003. és a i Városi Bíróság 8.P.20.339/2007/4. sorszámú

végzése, tanú vallomása és a Pk.50.054/2009. számú irat alapján az alábbi tényállást állapította meg:

A felperes 1992. augusztus hó 1. napjától kezdődően látta el a jogtanácsosi feladatokat 1999. december hó 31. napjáig az alperesi jogelődnél. Majd ezt követően ügyvezető igazgató vezetésének időszakában a felperest mint ügyvédet alkalmazták megbízásos jogviszony alapján. Ezen változással azonban a felperes munkaköre és feladatai változatlanok maradtak. A felperes és az alperes 2003.november 19. napján -án kelt megbízási szerződés módosítása alapján kiegészítették a megbízási szerződésüket, miszerint megállapodtak abban, hogy megbízó jogosult a szerződést hat hónapos határidőre felmondani, ebben az esetben megbízottat a jelen megbízási szerződés lejártáig esedékes legfeljebb azonban egy évi időtartamra esedékes megbízási díj illeti meg, rögzítve ezen módosításban, hogy az 1999. december 2. napján létrejött megbízási szerződés egyebekben nem változik s a korábbi módosításokkal együtt érvényes.

Majd 2007. április hónaptól az alperesi jogelőd cégvezetésében személyi változás történt és került kinevezésre, mint a cég ügyvezetője, aki a cégvezetést saját elgondolásai alapján hivatalba lépését követően kezdte el átszervezni, többek között a jogi munkakörökkel kapcsolatos feladatok ellátását is.

Az új vezető alapgondolata ezen a területen az volt, hogy nem szükséges külön független jogtanácsosi állás működtetése, tekintettel a cég gazdasági helyzetére. Majd ezt követően és a felperes a jogi ügyek átadása átvételét követően folyamatos egyeztetést folytattak a már aláírt megbízási szerződés és annak módosítása alapján a megbízási jogviszony közös megállapodással történő megszüntetéséről.

A felperes és ügyvezető ezen jogviszony megszüntetéséről megállapodott, melyre vonatkozólag -án, 2007. április hó 4. napján kelt megbízási jogviszonyt közös megállapodással történő megszüntetéséről elnevezésű megállapodást írtak alá. Ezen megállapodásban a létrejött jogviszonyt 2007. április 30. napjával közös megegyezéssel megszüntették az említett megállapodás 1. pontja szerint. Az alperes vállalta 12 havi megbízási díj kifizetését, melynek módja akként került meghatározásra, hogy a felperes által benyújtott számla alapján májustól-októberig havi 300.000,- (háromszázezer) Ft + áfa összeget átutal a felperes számlájára, míg a fennmaradt hat havi megbízási díjat (1.800.000,- /egymillió-nyolcszázezer/ Ft + áfa) egy összegben utalja át 2007. november 8. napjáig felperes számlájára.

Majd ezt követően az alperes a megállapodás alapján két havi összeget fizetett ki a felperes részére, majd a felperes az elmaradt kifizetések teljesítése érdekében fizetési felszólítást intézett az alpereshez. Az alperes írásban arra hivatkozva tagadta meg a felperesnek a fizetést, hogy a felperes a megbízási szerződés alapján eljárva bizonyos szerződéseket nem kellő körültekintéssel készített el, és emiatt az alperest kár érte. Az alperes konkrétan két adásvételi szerződésre hivatkozott.

Az alperes a többszöri írásbeli felszólítást követően a 2007. december 17. napján kelt egyezségi ajánlatot tette a felperes részére, melyhez mellékelve visszaküldte az 5 db számlát a felperes részére. Ezen egyezségi ajánlat rögzíti, miszerint az alperes elismeri, hogy a megbízási jogviszony megszüntetéséről írásban megállapodtak, s annak második pontja tartalmazza, hogy 12 havi megbízási díjat még megfizetnek a felperes részére. Azonban az alperes ezen egyezségi ajánlatában tájékoztatta a felperest, miszerint a megállapodás aláírását követően az alperes tudomására jutott, hogy a felperes közreműködésével nem megfelelő körültekintéssel készült szerződések miatt kár érte az

alperest. Hivatkozik az alperes arra, hogy amennyiben ezen károkról tudomással bírnak, akkor a szerződést megszüntető megállapodásban a 12 havi díjazás kifizetéséről nem állapodtak volna meg. Tájékoztatja továbbá az alperes arról a felperest ezen egyezségi ajánlatában, hogy ezen említett körülmények alapján a 2007. április 7. napján kelt megállapodásban foglaltaknak nem tudnak és nem is akarnak eleget tenni.

Határozott és konkrét egyezségi ajánlata az alperesnek a felperes részére az volt, hogy a felperes eláll a még fennálló ügyvédi munkadíj igényétől.

Az eredménytelen egyeztetéseket követően 2007. augusztus 21. napján a felperes fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet terjesztett elő az alperes ellen 360.000,-Ft tőke és járulékai megfizetése iránt számlatartozás jogcímén a i Városi Bíróságon. Az alperes ezen fizetési meghagyással szemben ellentmondással élt, majd a i Városi Bíróság bíráinak elfogultsági kifogásuk bejelentését követően a i Bíróság a i Városi Bíróságot jelölte ki eljáró bíróságnak.

A i Városi Bíróság 2007. december hó 7. napján illetékkiegészítésre hívta fel a felperest a Pp. 322. §-a alapján, melyet követően a felperes 2007. december 27. napján ugyan az illetéket lerőta, de ugyanezen a napon a keresetétől elállt. Majd ezt követően a i Városi Bíróság 8.20.339/2007/4. sorszámú végzésével a bíróság a pert megszüntette 2008. január hó 2. napján kelt végzésével, mely 2008. január 25. napján jogerőre emelkedett.

A felperes ugyancsak számlatartozás behajtása céljából fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet terjesztett elő a Városi Bíróságon, mellyel szemben az alperes a törvényes határidőn belül ellentmondással élt.

A i Városi Bíróság ugyancsak a jogkövetkezményekre történő figyelmeztetés mellett felhívta a felperest az illeték kiegészítésére, melyet a felperes 2007. december 22. napján szabályszerűen átvett, azonban a törvényben meghatározott 8 napos határidőn belül ennek nem tett eleget, nem rőta le az illetéket, ezért a i Városi Bíróság az 5.P.20.616/2007/3. sorszámú végzésével a pert megszüntette.

A felperes fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet terjesztett elő az alperes ellen 3.600.000,-Ft tőke és járulékai megfizetése iránt arra hivatkozással, hogy a peres felek között 2006. június 15. napján megbízási szerződés jött létre, és ezen szerződés 12. pontja szerint bármely fél 6 hónapos felmondási idő figyelembevételével jogosult felmondani azt oly módon, hogy a megbízottat a szerződés lejártáig legfeljebb azonban egy év időtartamra esedékes megbízási díj illeti meg. Ezen megbízási jogviszonyt 2007. április 4. napján az alperes új ügyvezetője közös megegyezéssel szüntette meg azzal, hogy a megbízási szerződésben szereplő 12 havi díjat a megállapodás szerinti második pont alapján részletekben fizeti meg a felperesnek.

Az alperes a kereset elutasítását kérte arra hivatkozással, miszerint a felperes ráutaló magatartással az alperes 2007. december 17. napján kelt egyezségi ajánlatát elfogadta, mellyel a 2007. április 4. napján kelt megállapodásukat módosították azzal, hogy további követelésük egymással szemben nincs.

A felperes keresete az alábbiak szerint megalapozatlan:

A Ptk. 474. § (1) bekezdése alapján megbízási szerződés szerint a megbízott köteles a rábízott ügyet ellátni. A (2) bekezdésben foglaltak szerint a megbízást a megbízó utasítása szerint és érdekeinek megfelelően kell teljesíteni.

A Ptk. 478. § (1) bekezdése szerint a megbízó díj fizetésére köteles.

A Ptk. 240. § (1) bekezdése szerint ha a jogszabály kivételt nem tesz, a felek közös megegyezéssel módosíthatják a szerződés tartalmát, vagy megváltoztathatják kötelezettségvállalásuk jogcímét.

A (3) bekezdés szerint a szerződést egyezséggel is lehet módosítani, egyezség esetén a felek a szerződésből eredő vitás vagy bizonytalan kérdéseket közös megegyezéssel úgy rendezik, hogy kölcsönösen engednek egymásnak.

Az alperes érdemi védekezésében hivatkozott a I. Ítéző Tábla 6.PF.20.319/2003. sz. eseti döntésére (/179), mely állítása szerint kifejti, hogy a megbízó felmondási jogának aránytalan mértékű korlátozása tartalmilag a felmondási jog gyakorlását kizárja, ezért az a jogszabály megkerülésére irányul, s ennek következtében semmis.

Hivatkozása szerint a I. Ítéző Tábla kifejtette, hogy a folyamatos megbízási jogviszony felmondásának korlátozását megengedő lehetőség nem jelenthet korlátlan jogot. A felmondási jog korlátozása nem eredményezheti azt, hogy a megbízó el legyen zárva a jogviszony megszüntetésének lehetőségétől.

Az alperesi álláspont tehát ezen határozat alapján utal arra, hogy a felek által megkötött megbízási szerződés 12. pontja ezen jogesetre utalva érvénytelen, és az erre alapozott megbízási jogviszony megszüntetésére irányuló közös megállapodás esetében sem lehet érvényes, hiszen érvénytelen szerződéses rendelkezést az erre irányuló közös megállapodással sem lehet érvényessé tenni.

A bíróság az alperes ezen érdemi védekezését nem fogadta el. A bíróság jogi álláspontja a tények mérlegelését követően az alperesi állásponttól teljes mértékben eltérő. A bíróság jogi álláspontját támasztja alá az alperes által kért tanú e tekintetben és e vonatkozásban egyértelmű tanúvallomása a /14. sorszámú jegyzőkönyvének 9. oldalán. tanú vallomásában egyértelműen nyilatkozta, hogy amikor előkerült a megbízási szerződés, ehhez alkalmazkodva igyekeztek a jogviszonyt a felperessel megszüntetni, bár számára is a szerződés tartalmából kitűnt, hogy az és annak tartalma a felperes számára talán egy kicsit egyoldalúan kedvezőbb. Kifejezett szándéka volt a tanúnak a szerződés kulturált, közös megállapodással történő megszüntetése. A tanú vallomásában az alábbiakat nyilatkozta:

„A megszüntető megállapodással akkori körülmények között maximálisan ennyit lehetett elérni. A megszüntető egyezséget tartottuk magunkra nézve kötelezően, ami nyilván kapcsolódik az előző szerződéshez.”

Majd ugyanezen sorszámú jegyzőkönyv 10. oldalán felperes jogi képviselője által indítványozott kérdésre tanú az alábbiakat nyilatkozta:

„Örültem, hogy szemben az eredeti megállapodással egy korrekt megállapodást írhattam alá. Úgy gondoltam, hogy ez korrekt megállapodás.”

A Ptk. 200. § (1) bekezdése alapján a szerződés tartalmát a felek szabadon állapíthatják meg. A szerződésekre vonatkozó rendelkezésektől egyező akarattal eltérhetnek, a jogszabály az eltérést nem tiltja.

A bíróság mérlegelése szerint a tanúnak ezen tartalmú nyilatkozata, miszerint a közte és felperes között létrejött 2007. április 4. napján kelt megállapodást korrekt megállapodásnak tartotta, melynek örült, a bíróság akként értékelte, hogy a felek a szerződéskötés szabadságon belül a kölcsönös engedmények talaján az akaratukkal egyező megállapodást kötöttek.

Ennél fogva a bíróság nem fogadta el az alperes azon álláspontját, miszerint a Ítéző Tábla hivatkozott számú döntése analógiaként a perbeli jogértelmezésre megoldást jelenthetne. A megbízó tehát a jogviszony más tartalommal történő megszüntetésétől nem volt elzárva, saját döntése alapján és a szerződés tartalmával elégedetten szüntette meg az alperes a felperessel fennálló jogviszonyukat. Ez alapján a bíróság az alperes érdemi védekezését mint megalapozatlant, nem fogadta el.

A bíróság irányadónak tekintette a bizonyítási eljárás eredményeként az alperes által -án, 2007. december 17. napján kelt egyezségi ajánlatát, mely egyértelmű ajánlatot tett a felperes számára, miszerint a további és általa vállalt megbízási díjakat nem hajlandó kifizetni, ugyanakkor a felperes eláll ügyvédi munkadíj igényétől és továbbá abban az esetben a felperes által az alperes részére okozott kárt sem kívánja érvényesíteni.

Ezen egyezségi ajánlatot a felperes szabályszerűen átvette, ugyan arra írásban kifejezett nyilatkozatot nem tett. A bizonyítási eljárás anyagából az is megállapítható volt, hogy a peres felek között - különösképpen és a felperes között - a viszony feszült volt, és bár igyekeztek nézeteltéréseiket időnként személyesen rendezni, azonban ebben az időszakban már a felek között sem személyes sem egyéb kapcsolat már nem volt.

A felperes 2007-ben a Városi Bíróságon és a Városi Bíróságon is fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet terjesztett elő az alperes ellen a megbízási díj behajtása céljából. A Városi Bíróság előtt indult eljárás elfogultsági kifogás folytán a i Városi Bíróság kijelölését követően a i Városi Bíróságra került át. Ezen két eljárásból, annak iratanyagát áttekintve, a bíróság megállapította, hogy a felperes mindkét eljárásában a bíróság jogkövetkezményekre történő figyelmeztetése ellenére sem tette meg az eljárás folytatásához szükséges eljárásjogi kötelezettségeit, és ezért a i Városi Bíróság és a Városi Bíróság a pert megszüntette.

A i Városi Bíróság 8.P.20.339/2007. számú eljárásban a felperes kifejezett nyilatkozatot tett a /3. sorszámú beadványában 2007. december 27. napján érkeztetetten, miszerint kéri a per megszüntetését, eláll az igényétől. Megjegyzi a bíróság, hogy a felperes mindezen nyilatkozatát az illeték egyidejű lerovásával együtt tette meg.

A i Városi Bíróság 5.P.20616/2007/3. sorszámú végzésével a bíróság a pert megszüntette hivatkozva arra, hogy a felperes az illetékkiegészítés kötelezettségének nem tett eleget, mely felhívást egyébként a felperes 2007. december 22. napján vette kézhez.

A Ptk. 205. § (1) bekezdés szerint a szerződés a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezésével jön létre.

A (3) bekezdés szerint az általános szerződési feltétel az (1) és (2) bekezdésben foglaltak teljesülése esetén is csak akkor válik a szerződés részévé ha alkalmazója lehetővé tette, hogy a másik fél annak tartalmát megismerje, és azt a másik fél kifejezetten, vagy ráutaló magatartással elfogadta.

A bíróság megállapította, hogy az alperes a 2007. december 17. napján kelt egyezségi ajánlatával a felperesnek a 2007. április 4. napján kelt megállapodás vonatkozásában módosítást tartalmazó szerződéses egyezségi ajánlatot tett, melyet a fentebb hivatkozott jogszabályhelyek alapján a felperes ráutaló magatartással elfogadott. A bíróság határozott álláspontja az, hogy a felperes mint jogvégzett foglalkozását tekintve ügyvéd, részéről a i Városi Bíróság és a i Városi Bíróság eljárásában tanúsított eljárásjogi nyilatkozatai illetve mulasztásai egyértelműen bizonyítják, miszerint a felperes az alperesnek ezen egyezségi ajánlatát elfogadta, az ügyvédi díj érvényesítése iránti igényétől elállt. Erre a i Városi Bíróság 8.P.20.339/2007. sorszámú eljárásában kifejezett nyilatkozatot tett. A bíróság szerint jogvégzett felperes részéről ezen nyilatkozatok nem értelmezhetők másként, csak ezen egyezség elfogadásaként. A felperes mint jogvégzett az eljárásjogot ismerve tisztában volt azzal a lehetőséggel is, hogy amennyiben az alperes egyezségi ajánlatát nem fogadja el, úgy a már általa indított két eljárásban kérhette volna az eljárás szünetelésének megállapítását arra az esetre vonatkozólag, amennyiben az alperesnek esetleges további igényérvényesítésétől tartott volna.

A bíróság megjegyzi, hogy amennyiben a felperes az alperes egyezségi ajánlatát nem fogadta el, úgy a kereset elállással együtt jogfenntartó nyilatkozatot tehetett volna ügyvédi díj igényérvényesítése vonatkozásában arra a nem várt esetre vonatkozólag, amennyiben az alperes az egyezségüktől eltérő módon ellene kártérítési igényt terjesztett volna elő polgári peres eljárás keretében.

Tehát a felperesnek rendelkezésére álltak azon eljárásjogi lehetőségek, amennyiben kifejezésre kívánta volna juttatni, hogy a két eljárásban az eljárásjogi cselekményét nem egyezség elfogadó nyilatkozatként értelmezi.

A fentiek alapján a bíróság a felperes keresetét megalapozatlannak találta és azt elutasította.

Az alperes kifejezett nyilatkozatot tett az eljárás során, hogy a felperes pervesztessége illetve saját pernyertessége esetén perköltséget a felperestől nem igényel, ezért a bíróság a perköltségben történő döntéshozatalt az alperes pernyertessége ellenére alperes kifejezett nyilatkozatára mellőzte.

Az ítélet elleni fellebbezésre vonatkozó tájékoztatás a Pp. 220. § (3) bekezdésén alapul.

, 2010. január hó 8.
. Parti Zsuzsanna s.k.

bíró

